

מדינת ישראל
משרד החינוך

ראמ"ה
הרשות הארצית
למידה והערכה בחינוך

המזכירות הפדגוגית
אגף השפות
הפיקוח על הוראת העברית

משימות ההבעה שבעל-פה

קריאה בקול של טקסט מנוקד

מורה

תוכן

3	מאחורי השער – חיים נחמן ביאליק
4	משפחות בבית חינוך עיוורים בירושלים – ארז ביטון
5	משאלות – אסתר ראב
6	ציפורי מסע – לאה גולדברג
7	נקמת הילד המגמגם – רוני סומק
8	בראשית פרק א
9	קינת דוד – שמואל ב פרק א
10	הלל על גג בית המדרש
11	תחילתו של רבי עקיבא
12	איגרת הרמב"ן לבנו – רבי משה בן נחמן

משימות ההבעה שבעל-פה

קריאה בקול של טקסט מנוקד

הנחיות

ודאו שהתלמידים יקראו קריאה שוטפת, המעידה על הבנת הטקסט. הקפידו על כך שהתלמידים ידייקו בקריאת המילים, בעיקר המילים הכתובות בכחול.

חיים נחמן ביאליק (1873–1934) היה משורר, סופר, מתרגם, עורך ומוציא לאור. הייתה לו השפעה כבירה על התרבות העברית המודרנית, והוא זכה לתואר "המשורר הלאומי".

ביאליק ייסד הוצאות ספרים ועסק באיסוף שירת ימי הביניים בעברית ובעריכתה. בשנת 1924 עלה לארץ ישראל והתיישב בתל אביב. ביאליק היה דמות מרכזית בחיי הציבור והתרבות בתל אביב וביישוב העברי כולו. כיום ביתו משמש מוזיאון לחייו וליצירתו.

בשיר "מאחורי השער" מתואר מסע של נער בסירה בים. יונה מלווה את הנער בדרכו אל ארץ הבחירה. הצירוף "ארץ הבחירה" עשוי לבטא את האני הלאומי – ארץ ישראל – או את האני האישי – מושאי אהבתו. האני האישי הוא ביטוי של געגוע לילדות וביטוי לתהליך ההתבגרות במרחב העצום של ים ושמיים, ואילו האני הלאומי הוא ביטוי של געגוע לארץ ישראל.

מאחורי השער

חיים נחמן ביאליק

בְּתִּיּוֹנִים הוֹמְיָה,

בְּתִּיּוֹנִים בְּהִירָה,

נְחִתִּי בָּיִם

עַל כְּנָפֵי הַסִּירָה

וְתוֹלִיכִי

לְאֶרֶץ הַבְּחִירָה.

הוּי, אֶמְרוּ, הַגְּלִים,

הַדְּגִים בְּמִצּוֹלָה,

אֵיךְ אָבֵא בְּשַׁעֲרֵי

אֶרֶץ הַסְּגָלָה,

וּמִפְתָּחֵי שְׂבוּר,

וְהַדְּלַת נְעוּלָה?

אֵין קוֹל וְאֵין עוֹנָה –

וְיֹנָה עִם נֵעַר

עֹדֵין מִתְדַּפְּקִים

עַל דְּלַת הַשַּׁעַר.

הנחתה אותי

מים עמוקים

משימות ההבעה שבעל-פה

קריאה בקול של טקסט מנוקד

הנחיות

ודאו שהתלמידים יקראו קריאה שוטפת, המעידה על הבנת הטקסט. הקפידו על כך שהתלמידים ידייקו בקריאת המילים, בעיקר המילים הכתובות בכחול.

משפחות בבית חינוך עיוורים בירושלים

ארז ביטון

השיר מוגן בזכויות יוצרים.
חפשו את השיר המנוקד במרשתת
לפי שמו ולפי שם מחברו.

שימו לב במיוחד למילים האלה:

אֶנְחָנוּ

בְּבֵית חֲנוּךְ עֵוְרִים בִּירוּשָׁלַיִם

תְּהִי

הַתְּקִלּוֹת

וּלְיַלְדָּה אַחַת

וּלְיַלְד

כָּאֵלוֹ

אֶנְחָנוּ

ארז ביטון נולד בשנת 1941 בעיר אוראן שבאלג'יריה להורים שהיגרו לשם ממרוקו. הוא עלה עם הוריו לישראל בשנת 1948. המשפחה התגוררה במעברה ברעננה כשנה, ולאחר מכן עברה לעיר לוד. בהיותו בן אחת עשרה נפצע בעקבות פיצוץ רימון יד שמצא, התעורר בשתי עיניו ונפגע בידו השמאלית. לאחר שנה עבר ל"בית חינוך עיוורים" בירושלים, ובהמשך סיים את לימודיו בתיכון ליפשיץ בירושלים. לביטון תואר ראשון בעבודה סוציאלית מהאוניברסיטה העברית בירושלים ותואר שני בפסיכולוגיה שיקומית מאוניברסיטת בר אילן. הוא שימש מטפל פסיכו-סוציאלי שבע עשרה שנה בערך בלשכות סוציאליות ובבתי חולים, ומאז היותו סטודנט הוא גם פעיל בארגונים חברתיים, תרבותיים ופוליטיים. בד בבד עם עבודתו המקצועית כתב ביטון שירה. הוא חתן פרס ישראל לספרות ולשירה לשנת תשע"ה (2015).

בשיר "משפחות בבית חינוך עיוורים בירושלים" מתוארים ילדים ב"בית חינוך עיוורים", מוסד לאומי לעיוורים וללקויי ראייה בירושלים. הילדים משחקים זה עם זה כאילו היו משפחה. המשותף להם הוא היעדר הראייה והקשיים שהם חווים.

משימות ההבעה שבעל-פה

קריאה בקול של טקסט מנוקד

הנחיות

ודאו שהתלמידים יקראו קריאה שוטפת, המעידה על הבנת הטקסט. הקפידו על כך שהתלמידים ידייקו בקריאת המילים, בעיקר המילים הכתובות בכחול.

משאלות

אסתר ראב

השיר מוגן בזכויות יוצרים.

חפשו את השיר המנוקד במרשתת לפי שמו ולפי שם המחברת.

שימו לב במיוחד למילים האלה:

וְתָנֶה

לְכָל

וּתְלָמִים

וּבְתֵימִים

וְ"כַפֶּר־הָאֲחוּה"

וְכָרְכֶם

וְצִהֲלֵת

וּמְפָרְשֵׁי

וְכַדוּרִים

אסתר ראב (1894–1981) נולדה בפתח תקווה לאימה לאה ולאביה יהודה, ממייסדי המושבה. היא התחנכה בבית הספר החקלאי של האיכרים. בשנים 1919–1920 שימשה מורה בבן שמן, ושם החלה לכתוב את שיריה. אסתר ראב מכונה "המשוררת הארץ ישראלית הראשונה" מכיוון שהייתה הראשונה שביטאה את הווייתם של בני הארץ החדשים ואת ראיית עולמם בסגנון שירי חדש וח. בשיריה יש ביטוי של קרבה לטבע ולנוף – והכול כתוב בלשון העברית, שהייתה שפת אימה.

השיר "משאלות" כשמו כן הוא, מבטא משאלות של המשוררת, ובהן התקווה לשלום.

משימות ההבעה שבעל-פה

קריאה בקול של טקסט מנוקד

הנחיות

ודאו שהתלמידים יקראו קריאה שוטפת, המעידה על הבנת הטקסט. הקפידו על כך שהתלמידים ידייקו בקריאת המילים, בעיקר המילים הכתובות בכחול.

ציפורי מסע

לאה גולדברג

כָּאן לֹא אֶשְׁמַע אֶת קוֹל הַקּוֹקֵיָה,
כָּאן לֹא יִחַבֵּשׁ הָעַץ מִצְנָפֶת שְׁלֵג,
אֲבָל בְּצֵל הָאֲרָנִים הָאֵלֶּה
כָּל יְלֻדוֹתַי שֶׁקָּמָה לְתַחֲיָה.
צִלְצוֹל הַמְחֻטָּיִם: הִיָּה הִיָּה
אֶקְרָא מוֹלְדֶת לְמֶרְחֵב הַשְּׁלֵג
לְקֶרֶח יִרְקֶרֶק כּוֹבֵל הַפֶּלֶג,
לְלִשׁוֹן הַשִּׁיר בְּאֶרֶץ נִכְרִיָּה.
אוֹלֵי רַק צְפוּרֵי מִסַּע יוֹדְעוֹת
כְּשֶׁהֵן תְּלִיּוֹת בֵּין אֶרֶץ וְשָׁמַיִם
אֶת זֶה הַכָּאֵב שֶׁל שְׁתֵּי הַמוֹלְדוֹת.
אֲתָכֶם אֲנִי נִשְׁתַּלְתִּי פְעַמִּים,
אֲתָכֶם אֲנִי צְמַחְתִּי, אֲרָנִים,
וְשָׂרְשֵׁי בְשָׂנֵי נוֹפִים שׁוֹנִים.

לאה גולדברג (1911–1970) היא מהמשוררים העבריים המפורסמים ביותר בעת החדשה. היא הייתה סופרת מבוגרים וילדים, מתרגמת, מבקרת, חוקרת ספרות, ציירת, עיתונאית ומבקרת תרבות. היא כלת פרס ישראל לספרות לשנת 1970.

גולדברג נולדה בקניגסברג שבפרוסיה וגדלה בקובנה שבליטא. משנת 1918 למדה בגימנסיה העברית שבקובנה, ולאחר מכן למדה באוניברסיטה בברלין ובאוניברסיטה בבון. בשנת 1933 קיבלה גולדברג תואר דוקטור בבלשנות שמיית. היא החלה לכתוב בליטא, ושם גם פורסמו שירים ומאמרים מפרי עטה בכתבי עת עבריים. בשנת 1935 עלתה לארץ ישראל ועסקה בהוראה בבית ספר תיכון בתל אביב. משנת 1952 החלה גולדברג ללמד בחוג לספרות עברית באוניברסיטה העברית בירושלים, ומשנת 1963 עמדה בראש החוג לספרות השוואתית באוניברסיטה. גולדברג השתייכה לקבוצת המשוררים המודרניסטים.

בשיר "ציפורי מסע" המשוררת מתארת את חוויית העקירה מארץ מולדתה ואת ההכרח להסתגל למראות, לקולות ולתחושות שבמולדת החדשה. היא מזדהה עם הציפורים הנודדות בכל שנה ומשלימה עם הפיצול הקיים בתוכה ועם הגעגוע המתמיד לארץ מולדתה.

מגביל את
חופש הפעולה

משימות ההבעה שבעל-פה

קריאה בקול של טקסט מנוקד

הנחיות

ודאו שהתלמידים יקראו קריאה שוטפת, המעידה על הבנת הטקסט. הקפידו על כך שהתלמידים ידייקו בקריאת המילים, בעיקר המילים הכתובות בכחול.

נקמת הילד המגמגם

רוני סומק

השיר מוגן בזכויות יוצרים.

חפשו את השיר המנוקד במרשתת לפי שמו ולפי שם מחברו.

שימו לב במיוחד למילים האלה:

גִּלְגִּילִי הַשָּׁנִים

וְהָרִחוּ

הַלַּעַ

הַחֲשׂוֹת.

כְּסָחוֹרֹת

בְּמַחְסֵי הַפֶּה,

מִנְיָה

וּמִסְפָּרֵת

וּבְכָל

בְּסֵנֵה הַפֶּה

רוני סומק (סומך) נולד בבגדד בשנת 1951 ועלה לישראל בשנת 1953. הוא גדל במעברה על גבול חולון ובת ים, וכעבור זמן מה התגורר בשיכון ליד צהלה. סומק למד בתיכון "השרון" ברמת השרון. בהיותו בן שבע עשרה התפרסם לראשונה שיר שכתב. השיר פורסם בעיתון, אך בשם המשפחה שלו נפלה טעות כתיב – סומק במקום סומך – ומאז דבק בשם החדש.

סומק עבד כמדריך חבורות רחוב בזמן שירותו הצבאי ולאחר שירותו הצבאי. הוא למד רישום במכון "אבני" וספרות עברית ופילוסופיה יהודית באוניברסיטת תל אביב. סומק מלמד ספרות בתיכון ובסמינר הקיבוצים ומנחה סדנה בכתיבה יוצרת. הוא פרסם שלושה עשר ספרי שירה ושני ספרי ילדים. שיריו תורגמו לעשרות שפות ופורסמו באנתולוגיות (ילקוטים, אסופות של יצירות ספרות) ובכתבי עת ברחבי העולם. סומק זכה בפרסים רבים, ובהם פרס ראש הממשלה, פרס יהודה עמיחי לשירה ופרס רמת גן לשירה.

השיר עוסק בסבל של ילד עם מוגבלות בשפה – גמגום. מנגנון הדיבור מתואר כאריזת קרטון שהדובר משתוקק לקרוע, כפי שפותחים אריזת צעצוע, ולשלוף מתוכה את המילים המדומות לצעצועים. המשורר מאזכר את דמותו של משה שסבל אף הוא מגמגום, אך שלא כמשה שהגיע להר סיני, המשורר לא הצליח להגיע לילדה שאהב. כותרת השיר "נקמת הילד המגמגם" פתוחה לפרשנויות שונות – במי הילד נוקם? בחברה? בילדה שלא השיבה לו אהבה? בגמגום עצמו? שכן היום הוא משורר שאומנותו היא שימוש במילים.

משימות ההבעה שבעל-פה

קריאה בקול של טקסט מנוקד

הנחיות

ודאו שהתלמידים יקראו קריאה שוטפת, המעידה על הבנת הטקסט.
הקפידו על כך שהתלמידים ידייקו בקריאת המילים.

בפרק הראשון בספר בראשית מתוארים ששת ימי בריאת העולם ויום השבת.

בראשית פרק א, א-ח

א בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ:
ב וְהָאָרֶץ הִיְתְּהָ תֵהוֹ וְכִהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל-פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ
אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל-פְּנֵי הַמַּיִם: ג וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי
אֹר וַיְהִי-אֹר: ד וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת-הָאֹר כִּי-טוֹב וַיַּבְדֵּל
אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ: ה וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹר
יּוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם אֶחָד:
ו וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רִקִּיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהִי מִבְּדֵיל בֵּין
מַיִם לְמַיִם: ז וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת-הַרְקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם
אֲשֶׁר מִתַּחַת לַרְקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לַרְקִיעַ וַיְהִי-
כֵן: ח וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַרְקִיעַ שָׁמַיִם וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר
יוֹם שֵׁנִי:

משימות ההבעה שבעל-פה

קריאה בקול של טקסט מנוקד

הנחיות

ודאו שהתלמידים יקראו קריאה שוטפת, המעידה על הבנת הטקסט. הקפידו על כך שהתלמידים ידייקו בקריאת המילים.

קינת דוד – שמואל ב פרק א, יז-כז

יז וַיִּקְנֶן דָּוִד אֶת-הַקִּינָה הַזֹּאת עַל-שְׂאוּל וְעַל-יְהוֹנָתָן בְּנוֹ:
יח וַיֹּאמֶר לְלֵמַד בְּנֵי-יְהוּדָה קִשְׁת הַנָּה כְּתוּבָה עַל-סֵפֶר הַיִּשָּׁר:
יט הַצְבִּי יִשְׂרָאֵל עַל-בְּמוֹתֶיךָ חָלָל אֵיךְ נָפְלוּ גִבּוֹרִים: כ אַל-תִּגְיִדוּ
כגַת אֵל-תִּבְשְׂרוּ בַּחוּצֹת אֲשַׁקְלוֹן פֶּן-תִּשְׁמַחֲנָה בְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים
פן-תִּעֲלֶזְנָה בְּנוֹת הָעַרְלִים: כא הֲרֵי בַגְלָבַע אֵל-טָל וְאֵל-מָטַר
עֲלֵיכֶם וּשְׂדֵי תְרוּמַת כִּי שָׁם נִגְעַל מִגֹּן גִּבּוֹרִים מִגֹּן שְׂאוּל בְּלִי
מִיִּשִׁיחַ בְּשִׁמּוֹן:

כב מִדָּם חָלָלִים מִחֶלֶב גִּבּוֹרִים קִשְׁת יְהוֹנָתָן לֹא נִשְׁוֹג אַחֲזֹר וְחָרַב
שְׂאוּל לֹא תִשׁוּב רִיקָם: כג שְׂאוּל וְיְהוֹנָתָן הִנְאָהֲבִים וְהִנְעִימִם
בַּחַיִּיהֶם וּבְמוֹתָם לֹא נִפְרְדּוּ מִנְּשָׁרִים קָלוּ מֵאֲרִיזוֹת גְּבֵרוֹ: כד בְּנוֹת
יִשְׂרָאֵל אֵל-שְׂאוּל בְּכִינָה הַמְלַבְּשָׁכֶם שְׁנֵי עַם-עַדְנִים הַמַּעֲלָה
עֲדֵי זָהָב עַל לְבוּשָׁכֶן: כה אֵיךְ נָפְלוּ גִבּוֹרִים בְּתוֹךְ הַמְּלַחְמָה יְהוֹנָתָן
עַל-בְּמוֹתֶיךָ חָלָל: כו צַר-לִי עֲלֶיךָ אַחֵי יְהוֹנָתָן נַעֲמַתָּ לִי מְאֹד
נִפְלְאַתָּה אֶהְבֶּתְךָ לִי מֵאֶהְבֵּת נָשִׁים: כז אֵיךְ נָפְלוּ גִבּוֹרִים וַיֵּאבְדּוּ
כָּלִי מִלְחָמָה:

שאוּל המלך ובנו יהונתן נפלו בקרב עם הפלישתים בהר הגלבוע, וישראל הובסה. לאחר הקרב דוד מבכה את מותם של שאול ושל יהונתן, ידידו הקרוב. קינת דוד היא טקסט מכוון בתרבות ישראל, ונהוג לקרוא חלקים ממנה בימי הזיכרון לחללי מערכות ישראל.

משימות ההבעה שבעל-פה

קריאה בקול של טקסט מנוקד

הנחיות

ודאו שהתלמידים יקראו קריאה שוטפת, המעידה על הבנת הטקסט. הקפידו על כך שהתלמידים ידייקו בקריאת המילים, בעיקר המילים הכתובות בכחול.

הלל על גג בית המדרש

אָמְרוּ עָלָיו עַל הַלֵּל הַזֶּקֶן, שֶׁבְּכֹל יוֹם יוֹם הָיָה
עוֹשֶׂה וּמְשַׁתְּכֵר בְּטֶרֶפְעֵיק.

חָצְיוֹ הָיָה נוֹתֵן לְשׁוֹמֵר בֵּית הַמְּדֻרָשׁ וְחָצְיוֹ
לְפִרְנָסָתוֹ וּלְפִרְנָסַת אֲנָשֵׁי בֵּיתוֹ.

פַּעַם אַחַת לֹא מָצָא לְהַשְׁתַּכֵּר וְלֹא הֵנִיחוּ
שׁוֹמְרֵי בֵּית הַמְּדֻרָשׁ לְכַנְּסוֹ;

עָלָה וְנִתְלָה וַיֵּשֶׁב עַל פִּי אַרְבֵּה, כִּדִּי שִׁישְׁמַע
דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים מִפִּי שְׁמַעְיָה וְאַבְטַלְיֹן.

אָמְרוּ: אוֹתוֹ הַיּוֹם עָרַב לְשַׁבַּת הָיָה, וְתִקּוֹפַת
טִבַּת הָיְתָה, וַיֵּרַד עָלָיו שֶׁלֵּג מִן הַשָּׁמַיִם.

כִּשְׁעָלָה עַמּוּד הַשָּׁחַר אָמַר לוֹ שְׁמַעְיָה לְאַבְטַלְיֹן:

אַבְטַלְיֹן אָחִי, בְּכֹל יוֹם הַבַּיִת מְאִיר וְהַיּוֹם אֶפְלֵ,
שְׁמָא יוֹם מְעַנָּן הוּא?

הֲצִיצוּ עֵינֵיהֶם וַיֵּרְאוּ דְמוֹת אָדָם בְּאַרְבֵּה.

עָלוּ וּמָצְאוּ עָלָיו רוֹם שְׁלֹשׁ אַמּוֹת שֶׁלֵּג.

פָּרְקוּהוּ וְהִרְחִיצוּהוּ וְסָכוּהוּ וְהוֹשִׁיבוּהוּ כִּנְגַד הַמְּדֻרָה.

אָמְרוּ: רָאִיו זֶה לְחַלֵּל עָלָיו אֶת הַשַּׁבָּת.

הלל הזקן היה נשיא הסנהדרין ואבי שושלת נשיאי הסנהדרין. לפי המסורת, הלל הזקן הוא צאצא של בית דוד מצד אימו ושל שבט בנימין מצד אביו. הוא נולד בבבל למשפחה נכבדה, ועלה לארץ ישראל בהיותו בן ארבעים. הוא נודע במוסריותו, בצניעותו ובאהבת האדם. הסיפור "הלל על גג בית המדרש" מפאר את הלל ומתאר את תשוקתו ללמוד תורה עד כדי סיכון נפשו.

מטבע כסף
רומי קדום

שמעיה היה נשיא הסנהדרין בסוף תקופת החשמונאים. הוא היה חברו של אבטליון, שהיה אב בית הדין, ויחד היו מגדולי חכמי הפרושים. אחריהם באו הלל ושמאי.

משימות ההבעה שבעל-פה

קריאה בקול של טקסט מנוקד

הנחיות

ודאו שהתלמידים יקראו קריאה שוטפת, המעידה על הבנת הטקסט. הקפידו על כך שהתלמידים ידייקו בקריאת המילים, בעיקר המילים הכתובות בכחול.

תחילתו של רבי עקיבא

מָה הִיְתָה תְּחִלַּתוֹ שֶׁל רַבִּי עֲקִיבָא?
אָמְרוּ: בֶּן אַרְבַּעִים שָׁנָה הָיָה וְלֹא שָׁנָה כְּלוּם.
פְּעַם אַחַת הָיָה עוֹמֵד עַל פִּי הַבַּיִת בְּלֵד,
אָמַר: מִי חָקַק אָבֹן זֶה?

אָמְרוּ לוֹ: עֲקִיבָא, אֵי אַתָּה קוֹרָא "אַבְנִים שְׁחָקוּ
מַיִם" (איוב יד, יט) – הַמַּיִם, שְׁנוּפְלִים עָלֶיךָ
תְּדַיר בְּכָל יוֹם.

אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא: וְכִי לִבִּי קָשָׁה מִהָאָבֹן? אֵלַי
וְאֶלְמַד פְּרָשָׁה אַחַת מִן הַתּוֹרָה.
הֵלֵךְ לוֹ אֶל בֵּית הַסֵּפֶר וְהִתְחִיל קוֹרָא בְּלוּחַ
הוּא וּבְנוֹ.

אָחַז רַבִּי עֲקִיבָא בְּרֹאשׁ הַלוּחַ וּבְנוֹ בְּרֹאשׁ הַלוּחַ.
כָּתַב לוֹ אֶלֶף בֵּית – וּלְמַדָּה.

אֶלֶף תִּיּוֹ – וּלְמַדָּה,

תּוֹרַת כְּהֻנִּים – וּלְמַדָּה.

הָיָה לוֹמֵד וְהוֹלֵךְ עַד שֶׁשָּׁלַמְד כָּל הַתּוֹרָה כְּלָהּ.

רבי עקיבא בן יוסף היה מגדולי חכמי ישראל. הוא התווה את דרך הקריאה בתורה שבכתב ואת פירושיה. לשיטתו, יש משמעות לכל מילה ואף לכל אות במקרא. הוא נולד במאה הראשונה, ככל הנראה לפני חורבן בית המקדש השני, ונפטר בערך בשנת 136 לספירה.

רבי עקיבא היה רועה צאן. הוא החל ללמוד תורה בגיל ארבעים והיה תנא ארץ ישראלי, בן הדור השלישי של התנאים. הוא תמך במרד בר כוכבא, והיה אחד מעשרת הרוגי מלכות, שנהרגו על קידוש השם. בסיפור "תחילתו של רבי עקיבא" מתוארת ראשית דרכו של רבי עקיבא בלימוד התורה והצלחתו הרבה בזכות ההתמדה. השינוי בחייו של רבי עקיבא שימש השראה לדורות הבאים. חותמו ניכר בהלכות רבות ובערכים במסורת היהודית ובחשיבה היהודית.

מילת שלילה
– אין אתה

משימות ההבעה שבעל-פה

קריאה בקול של טקסט מנוקד

הנחיות

ודאו שהתלמידים יקראו קריאה שוטפת, המעידה על הבנת הטקסט. הקפידו על כך שהתלמידים ידייקו בקריאת המילים, בעיקר המילים הכתובות בכחול.

איגרת הרמב"ן לבנו

רבי משה בן נחמן

"שָׁמַע בְּנֵי מוֹסֵר אָבִיךָ, וְאֵל תַּטֵּשׁ תּוֹרַת אֲמֶרְךָ" (משלי א, ח).

תִּתְנַהֵג תְּמִיד לְדַבֵּר כָּל דְּבָרֶיךָ בְּנִחַת, לְכֹל אָדָם וּבְכָל עֵת, וּבְזֶה תִּנְצַל מִן הַכַּעַס, שֶׁהִיא מַדָּה רָעָה לְהַחֲטִיא בְּנֵי אָדָם [...]. שְׁנֵאמַר: "וְהִסֵּר כַּעַס מִלִּבְךָ, וְהֵעֵבֵר רָעָה מִבְּשָׂרְךָ" (קהלת יא, י) [...].

וְכַאֲשֶׁר תִּנְצַל מִן הַכַּעַס, תַּעֲלֶה עַל לִבְךָ מִדַּת הָעֲנָוָה, שֶׁהִיא מַדָּה טוֹבָה מְכֹל הַמִּדּוֹת הַטּוֹבוֹת, שְׁנֵאמַר: "עֲקֹב עֲנָוָה, יִרְאֵת ה'" (משלי כב, ד). וּבַעֲבוּר הָעֲנָוָה, תַּעֲלֶה עַל לִבְךָ מִדַּת הִירְאָה, כִּי תִתֵּן אֶל לִבְךָ תְּמִיד: מֵאִין בָּאתָ, וּלְאֵן אַתָּה הוֹלֵךְ [...]. וּבְמַדּוֹת הָאֵלֶּה תִּהְיֶה שְׂמִיחַ בְּחִלְקֶךָ [...]. נִמְצָא: הַכֹּל שְׂוֵה לִפְנֵי הַמָּקוֹם, כִּי בְּאִפּוֹ מִשְׁפִּיל גָּאִים, וּבְרִצּוֹנוֹ מַגְבִּיהַ שְׂפָלִים. לְכֹן הַשְּׁפֵל עֲצָמָה, וַיִּנְשָׂאָה הַמָּקוֹם [...].

תִּקְרָא הָאֲגֵרָת הַזֹּאת פְּעַם אַחַת בְּשָׁבוֹעַ וְלֹא תִפְחֹת, לְקִימָה וְלִלְכֶת בָּהּ תְּמִיד אַחַר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. לְמַעַן תִּצְלִיחַ בְּכֹל דְּרָכֶיךָ [...].

רבי משה בן נחמן (הרמב"ן, 1194–1270) היה פוסק, פרשן, משורר, הוגה, מקובל ורופא. הטקסט "איגרת הרמב"ן לבנו" הוא מכתב שכתב לבנו נחמן. האיגרת היא מעין צוואה רוחנית, ויש בה הנחיות הנוגעות לחיים: הקפדה על ענווה, הימנעות מכעס ועוד.

האיגרת הודפסה במהדורות שונות של סידורים ושל ספרי מוסר, והיא נפוצה ברחבי העולם היהודי.

תכונה

